

LA XARXA CATALANA CREIX

La diàspora econòmica i el procés sobiranista fan que es multipliquin les iniciatives per connectar els catalans residents a l'estranger

ara
ara.cat

DISSABTE
2 DE NOVEMBRE DEL 2013
NÚMERO 1062
1,50 EUROS

28

ROGER COHEN

periodista, 'The New York Times'

Greenwald, el periodista que està en contacte amb Snowden, m'assegura que encara té "un munt de grans revelacions per fer"

29

MIQUEL PUIG
economista

Estem deixant de destruir ocupació però l'únic que farà que es recuperi és l'exportació. La sortida de la crisi serà molt lenta

30

LUKA LISJAK

historiador del pensament polític eslovè

La consulta no doblegarà els poders espanyol i europeu. Sense un full de ruta per al dia després, el procés no anirà enlloc

P 48-52

MANOLO GARCIA

1-0

ESPORTS

ALEXIS DECIDEIX EL DERBI

Un gol del xilè dona els tres punts als blaugranes en un partit gris

P 25

Els mossos del cas Raval van demanar reforços als antiavalots

P 20

Assassinats a trets dos membres del partit nazi grec Alba Daurada

Demà, amb l'ARA, el llibre 'L'home que mirava passar els trens'

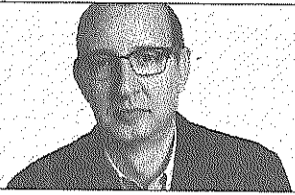
Avui i demà, amb l'ARA,

BAJARI

DVD amb articles i vídeos En exclusiva amb l'ARA

Bajari 9,95€

BONDIA

ANTONI BASSAS
EDITOR

Halloween o la fotocòpia automàtica

Feia quatre anys que no passava Tots Sants a Catalunya, i dono fe que Halloween habita entre nosaltres amb molt més vigor que temps enrere. Dijous a la nit, els vagons del metro transportaven una quantitat considerable de bruixes, dràcules i personal amb samarretes blanques ensangonades i estripades, que contribuïen a donar al viatge un aire de festa ambulat. Una festa una mica forçada, em va semblar, celebrada per ganàpies que no se'n volen perdre cap, sense el toc de Carnaval i sentit de l'humor que Halloween té a les ciutats americanes, on no tot s'acaba amb Frankensteins sinó que les caretes de Miley Cyrus, de Lady Gaga o d'Obama reflecteixen el podi de la popularitat nacional de cada any. Halloween és aquí per quedar-se. De moment, bastant pla.

a

L'EDITORIAL

La xarxa catalana al món, un actiu que cal aprofitar

Durant la passada Diada vam poder veure cadenes humanes a favor de la independència de Catalunya repartides per tot el planeta. Va ser la demostració gràfica que la comunitat catalana a l'exterior no només s'ha multiplicat en els últims anys sinó que està fortament interconnectada i compromesa amb el futur del seu país. Avui dediquem un dossier especial a explicar la consistència i les característiques d'aquesta xarxa, que podríem qualificar d'autèntica teranyina que serveix per a tot: per tenir contactes professionals, per acompanyar en el procés d'adaptació al nou país d'acollida, per intercanviar experiències, per mobilitzar-se políticament o per veure els partits del Barça.

Més enllà del vessant pràctic que té comptar amb aquesta malla de protecció internacional per als que són a fora o hi vulguin marxar, l'ARA vol posar en valor aquesta xarxa com un pota clau de la Catalunya del futur, tant pel que fa al procés sobiranista que ha emprès com per obrir-se encara més a l'economia mun-

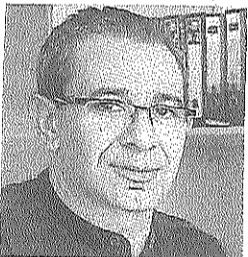
dial i als mercats emergents. Seria incomprendible no aprofitar aquest actiu de diplomàcia informal que conformen grups com el Catalan Institute of America o lobbies similars que estan ajudant a visibilitzar la causa catalana al món. De la mateixa manera, l'experiència d'altres països ens demostra que les comunitats a l'exterior poden ser decisives (pensem en Irlanda o Itàlia, per exemple) en el desenvolupament econòmic i social d'un país. Per això és important que tant des de les institucions com des de la mateixa societat civil es treballi per mantenir vius aquests vincles pensant en un possible retorn de tota aquesta matèria grisa que ara es veu obligada a mar-

xar per la crisi o simplement busca ampliar horitzons professionals o acadèmics.

Aquest és el motiu, també, pel qual l'ARA vol posar en marxa ara fa un any la Catalan Network, un lloc de trobada dels catalans a l'exterior, i avui llança una oferta de subscripció digital dirigida a aquesta comunitat. Perquè ells necessiten saber què passa aquí, i nosaltres necessitem que ells ens expliquin a fora.

L'ARA vol posar en valor la xarxa catalana a l'exterior com una pota clau de la Catalunya del futur

arasi / arano

Sí

Toni Sánchez

Toni Sánchez és un dels cinc extreballadors d'Inoxrom que han resuscitat la marca en forma de cooperativa. Avui ens expliquen quins són els seus projectes de futur.

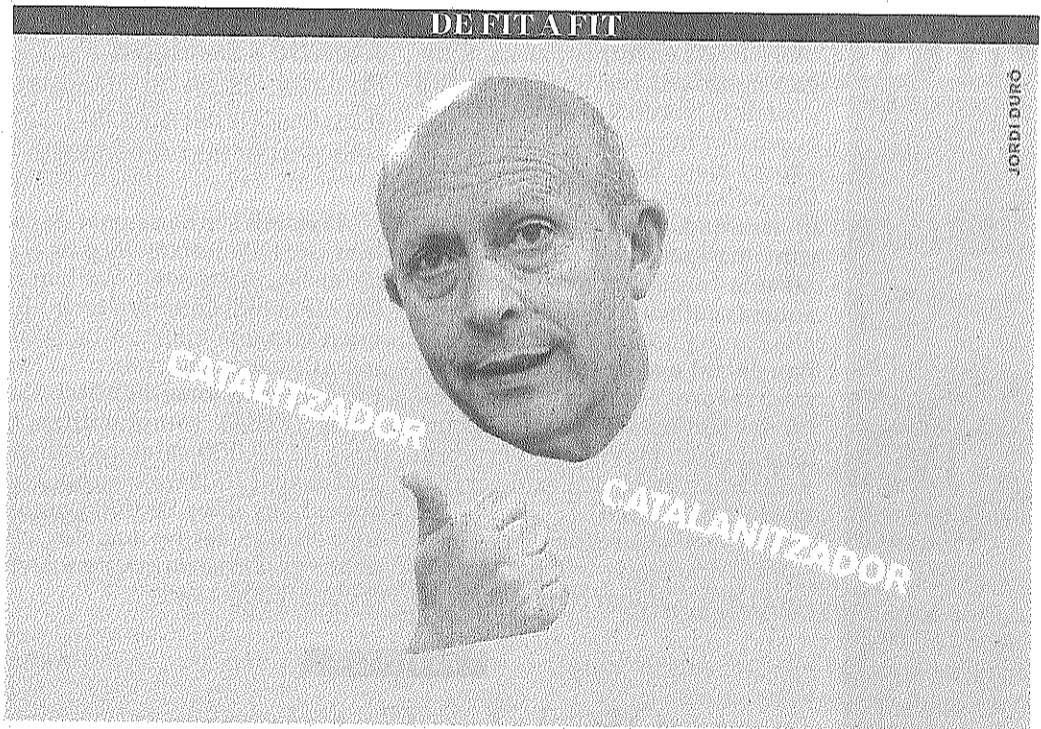

No

A. Lukaixenko

El règim bielorús continua estant a la llista negra de la UE: en aquesta ocasió per la detenció de 22 persones que van participar en un acte en record de les víctimes de Stalin.

DE FITA FIT

JORDI DURÓ

Mentre tu penses a gaudir del teu benestar, nosaltres pensem en el de tots.

Eficiència energètica. Solucions d'estalvi. Medi ambient.
www.gasnaturalfenosa.es

gasNatural fenosa
l'energia que pensa

Diàspora La xarxa a l'exterior

La teranyina catalana al món s'eixampla

La crisi i el procés sobiranista transformen i enforteixen el rol dels casals i les entitats a l'exterior

Més que mai, els catalans del món fan xarxa. Ho fan per atendre els nouvinguts que fan les maletes fugint de la crisi, però també per explicar al món el procés sobiranista que es viu a Catalunya.

SARA GONZÁLEZ

BARCELONA. Per necessitats laborals, acadèmiques o familiars, la diàspora catalana ha experimentat un impuls l'última dècada i molt especialment els últims anys. Als consolats espanyols d'arreu del món hi ha censats 203.250 ciutadans de Catalunya que han establert arrels en altres països. Emigrar no és fàcil, i relacionar-se amb gent de la mateixa procedència per compartir inquietuds és sempre un suport clau. És per aquest motiu que les xarxes socials, ja sigui cara a cara o en format virtual, estan jugant un paper cabdal a l'hora de teixir una teranyina que mantingui aquests catalans connectats entre ells i amb l'actualitat del país que han deixat enrere. La crisi econòmica i el procés sobiranista han estat dos factors decisius per eixamplar aquest moviment vertebrat pels casals catalans a l'exterior i per entitats com l'ANC.

A hores d'ara, segons Teresa Turriera, politòloga i periodista impulsora de la Catalan Network, hi ha

tres perfils majoritaris de catalans al món. El més reduït el formen els ciutadans que van emigrar durant el franquisme, ja fa més de 40 anys, i els seus fills. Són gent d'edat avançada o molt integrada ja als països d'acollida i, per tant, estan força desconnectats de la realitat catalana. Un altre grup important de catalans a l'exterior és l'onada que ha marxat de Catalunya els últims 15 anys. Ja fa uns quants anys que viuen fora, tenen entre 35 i 45 anys i majoritàriament pertanyen a la comunitat científica, artística o empresarial.

Atenció a l'emigrat
Els casals estan fent tasques d'assessorament social i laboral per als nouvinguts

A tots ells s'hi han sumat els catalans que han marxat del país arran de la crisi, molts, joves que han acabat els estudis universitaris i busquen fora una oportunitat laboral que a Catalunya no troben. La Federació Internacional d'Entitats Catalanes (FIEC) comptabilitza que prop de 50.000 catalans han emigrat des del 2008 i preveu que en tot aquest any unes 20.000 persones més hauran fet les maletes -fins abans de la crisi en marxaven entre 3.000 i 5.000 a l'any.

Els casals catalans tradicionalment han desenvolupat un paper majoritàriament cultural i de trobada social adreçat als catalans que a l'exterior necessitaven un punt de contacte amb les seves arrels. Aquest element és especialment important en casos en què el xoc cultural és molt més acusat, com ara als països asiàtics. El Casal Català de Beijing, per exemple, desenvolupa una tasca fonamental en aquest sentit. El perfil de la persona que està al capdavant de l'entitat és determinant a l'hora d'establir les preferències de les activitats que s'hi organitzen. Però cap dels casals ha estat aliè a l'impacte de la crisi i són molts els que s'han vist obligats a anar més enllà perquè de cop i volta han esdevingut la primera porta on truquen els nouvinguts.

Des de l'inici de la recessió i a mesura que l'índex d'atur pujava sense fre, han vist com creixia el nombre de persones a atendre. Fins i tot han hagut d'anar més enllà dels actes de tipus social i cultural i adoptar nous rols per atendre necessitats bàsiques dels nouvinguts. "Per a molts, som el primer punt de contacte en els aspectes socials i quan sorgeixen problemes", explica Jaume Soler, president del Catalan Institute of America de Nova York, que alerta que fa cinc anys no hi arribaven catalans sense visat i que ara aquesta situació cada cop és més freqüent.

Atenent necessitats bàsiques

Una cosa és organitzar una castanyada o un Sant Jordi, i una altra de molt diferent atendre necessitats bàsiques. Xavier Rodríguez, president del Casal Català a Islàndia i membre del Consell de les Comunitats Catalanes de l'Exterior -òrgan col·legiat que assessorava el Govern-, explica que els casals estan assumint un rol que no poden tenir els consolats o ambaixades espanyoles, que és l'acompanyament de la gent que busca una oportunitat laboral però no coneix el país d'acollida. Aquesta funció l'estan exercint de manera "autodidacta" i admeten que en algun moment s'han sentit desbordats. I és que cada cop són més els catalans que marxen a l'aventura sense un contracte de

treball previ i de vegades sense ni tan sols conèixer la llengua amb què s'hauran de comunicar. La presidenta del Casal Català de Brussel·les, Elvira Ballesta, alerta que és un error creure que n'hi ha prou parlant anglès per trobar feina fora. "S'ha de parlar la llengua del país on es va", insisteix.

I és que justament el secretari general adjunt de la FIEC i vocal de la junta del Centre Català de Luxemburg, Antoni Montserrat, lamenta que aquestes noves tasques i el fet d'afrontar més acollides que mai coincideixen amb la retallada més gran de pressupost. El 28 de febrer els casals catalans d'Essen, Hamburg, Brussel·les, Luxemburg, Frankfurt, Colònia i Lausana van fer arribar conjuntament una carta al secretari d'Afers Exteriors del Govern, Roger Albinyana, per plantejar-li la necessitat de trobar solucions per professionalitzar aquest tipus d'ajuda. Els casals són conscients de les limitacions pressupostàries de la Generalitat, però demanen ser tinguts en compte.

Però la teranyina catalana al món s'ha anat fent més densa no només per les conseqüències de la crisi. També el procés sobiranista que viu Catalunya ha estat un impuls per activar molta gent que fins fa poc no tenia cap contacte amb els casals a

EL BULLETT

Oh, dolça Catalunya...

Entre aquells catalans que han trobat al món les oportunitats que aquí els han estat negades, corre una adaptació de *L'emigrant* que, perdonin la grolleria, diu així: "Oh, dolça Catalunya, pàtria del meu cor, qui de tu s'allunya, collons quina sort!" Però justament ara, quan la crisi ha empès milers de catalans a fer les maletes per força (drama latent dels nostres dies), una electricitat recorre les comunitats catalanes a l'estranger. Penjades d'internet així que es lleven, no es perden ni una sola de les notícies del procés. A tots ells, algú els ha preguntat: "Tu no ets català? Què està passant al teu país?" I convertits de cop en subjecte informatiu, els catalans actuen, més que mai, com una comunitat d'expatriats exactament igual que qualsevol altra. Llengua, Barça i procés actuen com a ciment nacional. A l'espera de passaport propi.

ANTONI BASSAS
EDITOR

l'exterior. En són una bona prova el més d'un centenar de cadenes humanes que es van fer per reclamar la independència de Catalunya abans de l'Onze de Setembre.

L'Assemblea Nacional Catalana ha jugat aquí un paper clau donant resposta també a aquesta inquietud *in crescendo* creant assemblees a l'exterior. Un termòmetre molt clar de l'alta mobilització són les xarxes socials. El projecte Catalans al Món, un portal que té vocació d'aglutinar webs de tot el món per posar en contacte els catalans de l'exterior perquè comparteixin inquietuds, n'és un bon exemple. A hores d'ara agrupa 328 webs i té més de 9.000 usuaris registrats. Un cop d'ull a les peticions i inquietuds que diàriament expressen els usuaris és una bona radiografia de quines qüestions mobilitzen la comunitat catalana a l'exterior.

Amatents a l'actualitat catalana

L'impulsor de Catalans al Món, Sergi Marzabal, que després de viure tres anys a Irlanda va tornar a Catalunya i ara ha marxat a Mèxic, explica que les preocupacions locals, com ara trobar feina o habitatge, sempre hi són, però que es barregen més que mai amb les inquietuds i opinions sobre el procés sobiranista i la tensa relació que viuen Catalunya i Espanya. "No hi ha dia que

La imatge dels Castellers de Vilafranca amb l'Empire State Building de Nova York al fons fa evident el creixent interès que Catalunya està despertant arreu del món. ACN

no en parlin", afegeix Olga Palahi, que forma part del consell d'assemblees exteriors catalanes de l'ANC i segueix de prop les preocupacions dels catalans al món.

"Els casals sempre s'han sentit abandonats i ara es veuen protagonistes. A més de la gent que atenen, el procés sobiranista ha estat un incentiu, un motiu per reagrupar-se", explica Turiera. I no ha estat un procés que hagin viscut unilateralment els catalans a l'exterior: també des de Catalunya s'ha pres consciència de la important funció que poden tenir els casals tant per atendre la gent que emigra com per exercir un paper pedagògic a l'hora d'explicar els anhels catalans al món. "Per primer cop la comunitat catalana exterior surt de l'armari, es reconeix mobilitzada i útil, alhora que Catalunya la descobreix", afirma Jaume Bardolet, president de l'ANC a Brussel·les, que treballa a les institucions comunitàries.

I és que, en aquest moment de cruïlla històrica que viu Catalunya, els catalans que fan la maleta són, més que mai, els ambaixadors d'una realitat política i econòmica que batalla per decidir un futur. Són, potser fins i tot sense adonar-se, la teranyina al món que pot evitar que els anhels de Catalunya es vegin frustrats. —

Casals i iniciatives a l'exterior

Casal Català de Beijing

El casal català de la capital xinesa és un dels més actius. Tant, que fins i tot ha aconseguit que cada vegada hi hagi més xinesos que s'apunten als cursos de català que organitza. Guillem Abellán, de 31 anys, el president de l'entitat, explica que cada cop estan arribant més catalans a la Xina i que, tot i que les funcions del casal són majoritàriament culturals, han elaborat una "guia del nouvingut" per ajudar-los a moure's

en un país tan diferent. Els membres del casal han volgut ser participants del procés sobiranista i, a més d'organitzar la seva pròpia Via Catalana, van fer un simulacre de referèndum.

Centre Català de Luxemburg

Un dels casals de referència a Europa. Inicialment estava orientat a la promoció de la cultura i la llengua catalanes, una activitat que manté però que s'ha convertit en una més del ventall de serveis i activitats que, incentivats per la crisi, s'han desplegat al centre. El vocal de la junta Antoni Montserrat explica com la crisi i l'atur han empès famílies senceres a marxar, no sempre conscients de les dificultats d'adaptació (a Luxemburg hi ha

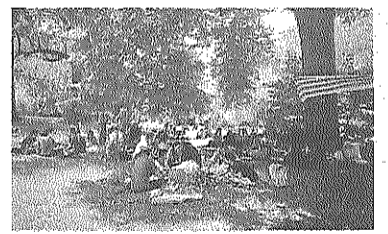
tres llengües oficials) que hi poden trobar. A més de la nova faceta d'orientadors, el centre manté una activitat cultural molt viva amb xerrades, concerts i exposicions.

Catalan Institute of America

Més enllà de les activitats culturals, el Catalan Institute of America busca donar a conèixer a Nova York el procés sobiranista que estan vivint els catalans. Organitzen conferències en anglès per explicar-ho a gent de l'àmbit acadèmic, de la cultura o de la ciència. A més, Jaume Soler, el president de l'entitat, que fa 12 anys que viu a Nova York, assegura que en els últims cinc anys hi han arribat molts catalans que estan

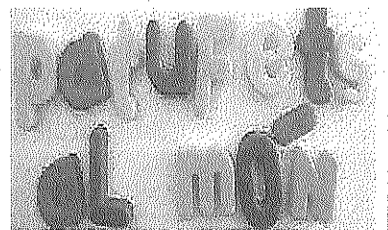
en una situació precària. "Ajudem els nouvinguts a conèixer el país i ajudem els emprenedors", assegura. Actualment, l'entitat compta amb unes 1.300 persones.

'Patufets al món'

A mesura que els catalans s'han anat instal·lant en altres països i han anat teixint xarxa, han anat buscant solucions a les seves necessitats. Quatre mares catalanes escampades entre West Cork (Irlanda), Berlín (Alemanya), Johannesburg (Sud-àfrica) i Ulm (Alemanya) s'han posat en contacte virtualment per crear una plataforma que aglutina recursos per a l'aprenentatge del català i per transmetre la cultura i tradici-

ons catalanes a nens que no viuen a Catalunya. El resultat: *Patufets al món*, un punt de trobada per a famílies catalanes que viuen fora on comparteixen inquietuds i recursos.

Diàspora La xarxa a l'exterior

Un gran cos d'ambaixadors informals

Els emigrants favorables a l'estat propi són claus per fer visible el procés sobiranista arreu del món

Si una cosa ha aconseguit ja el procés per l'estat propi és un renaixement de les comunitats catalanes a l'exterior com a actor social i també polític. El seu paper com a cos de diplomàcia informal serà clau.

MARC COLOMER

BARCELONA. La multitudinària manifestació de la Diada de l'any passat i la Via Catalana d'enguany van situar el procés sobiranista català a l'ull de l'huracà mediàtic arreu del món. La transcendència del moment polític que sacseja el país ha esdevingut un autèntic revulsiu per a les entitats a l'exterior i s'ha dinamitzat una interrelació que els ha permès reconeixer-se com un actor social i polític important. Se senten ambaixadores d'una Catalunya que empeny per decidir el seu futur i responsables de fer-ne pedagogia als seus països d'acollida. Són com un cos de diplomàcia informal. L'ANC ha capitalitzat la mobilització compartint sinergies amb els casals catalans i ha obtingut uns resultats sense precedents: abans de la Diada es van fer fins a 120 cadenes humanes arreu del món en les quals van participar 10.300 persones.

"Ens diuen que els nacionalismes es curen viatjant, i jo m'he tornat independentista marxant del país", assegura Jaume Soler, president del Catalan Institute of America de Nova York. I és que catalans que fins ara es mantenien al marge dels casals i les entitats a l'exterior arran del procés català han trobat una motivació per sumar i fer xarxa.

"S'estan movent molt d'ençà que Catalunya va engegar el full de ruta pel dret a decidir", explica Olga Palahi, que ha viscut un any a Califòrnia i que forma part del consell d'assemblees exteriors catalanes.

Tot i això, Jaume Bardolet, president de l'ANC de Brussel·les —on el cas català ja no passa desapercebut—, recorda que "la comunitat catalana a l'exterior és tan plural com la societat catalana". I és que —subratlla la presidenta del Casal Català a Brussel·les, Elvira Ballesta— els casals defensen la cultura i la llengua catalanes però s'han de mantenir com a lloc "neutral" en què tothom es pugui sentir còmode, sigui quina sigui la seva tendència política. Bardolet ho defineix així: "El casal dona a conèixer el país que tenim, sense posicionaments polítics; l'ANC, l'estat que volem ser".

Independentistes per reacció

Xavier Rodríguez, que presideix el casal d'Islandia i és membre del Consell de les Comunitats Catalanes de l'Exterior (CCE), explica que la inquietud dels catalans emigrats es concentra en la "negativa radical al referèndum" i les "premisses agressives" tant del govern espanyol com del PP i Ciutadans davant la defensa del dret a decidir. Segons ell, aquestes actituds estan generant més aviat una reacció inversa. "Ens trobem que molts catalans a l'exterior que no havien mostrat mai interès per la independència ara contribueixen al procés principalment com a reacció a l'actitud del govern espanyol", explica Rodríguez. "Gent que fins ara no ho veien possible, ara que

Rols
Els casals volen explicar la Catalunya actual, i l'ANC, el projecte d'estat propi

Pedagogia
Els països que acullen catalans cada cop mostren més interès pel procés

ho veuen factible són els més convençuts", afegeix Josep Font, un dels impulsors de l'ANC de Buenos Aires.

Però, més enllà d'això, i molt condicionat pel país d'acollida i el seu tarannà democràtic, el CCE ha detectat també un interès creixent dels autòctons pels esdeveniments polítics al país. El Catalan Institute of America, per exemple, cada cop té més públic nord-americà a les conferències que organitza en anglès per fer pedagogia del procés. També el Casal Català de Beijing es troba cada cop amb més xinesos interessats en Catalunya. "Un cop els expliques què passa i poses dades històriques i números sobre la taula, entenen per què Catalunya ha engegat aquest procés", diu Ballesta sobre la situació a Brussel·les.

I és que, especialment en països de llarga tradició democràtica, catalans i autòctons —fins i tot des de posicions contràries a l'emancipació— no enten-

nen el rebuig frontal d'Espanya a convocar un referèndum. "M'he trobat molts contraris a la independència, però no m'he trobat ningú que cregui que no ho hem de poder votar", rebla Josep Font. A Brussel·les, la percepció, segons Bardolet, és la mateixa: "Que es negui la possibilitat de votar no ho entén ningú. Es posen les mans al cap". A més, a la capital europea majoritàriament "s'entén que és un problema polític, no jurídic".

¿Això pot ser vàlid en el debat sobre si la UE acolliria un nou estat català? "Catalunya té molt recorregut a la UE. La UE sempre ha trobat solució als problemes més complexos i sense precedents", diu Bardolet, que afegeix que treballant a les institucions europees manté contacte amb lobis i grups de pressió, que no exhibeixen "ni l'agressivitat ni la gravetat" que sí que detecta en el govern i en determinats cercles funcionaris espanyols. —

El neguit per poder votar en una consulta

En les últimes eleccions catalanes, els catalans a l'exterior van tenir tantes dificultats per poder votar que a hores d'ara temen no poder-ho fer en una eventual consulta d'autodeterminació. Ho veuen tan difícil que molts dels catalans que viuen a Europa es plantegen demanar vacances per venir a votar en persona a Catalunya. El novembre del 2012 només el 6% dels inscrits al Cens Electoral de Residents Absents van poder vo-

tar: "El 2001, sense demanar-ho, m'arribaven les paperetes a casa. Amb el canvi de la llei tot és molt més complex i anacrònic", afirma Jaume Soler des de Nova York. Sergi Marzabal, impulsor del web Catalans al Món i de la iniciativa Vull Votar, assegura que dels resultats electorals dels catalans a l'exterior se'n desprèn que el percentatge d'independentistes és "entre un 5% i un 10% superior" a la mitjana de Catalunya.

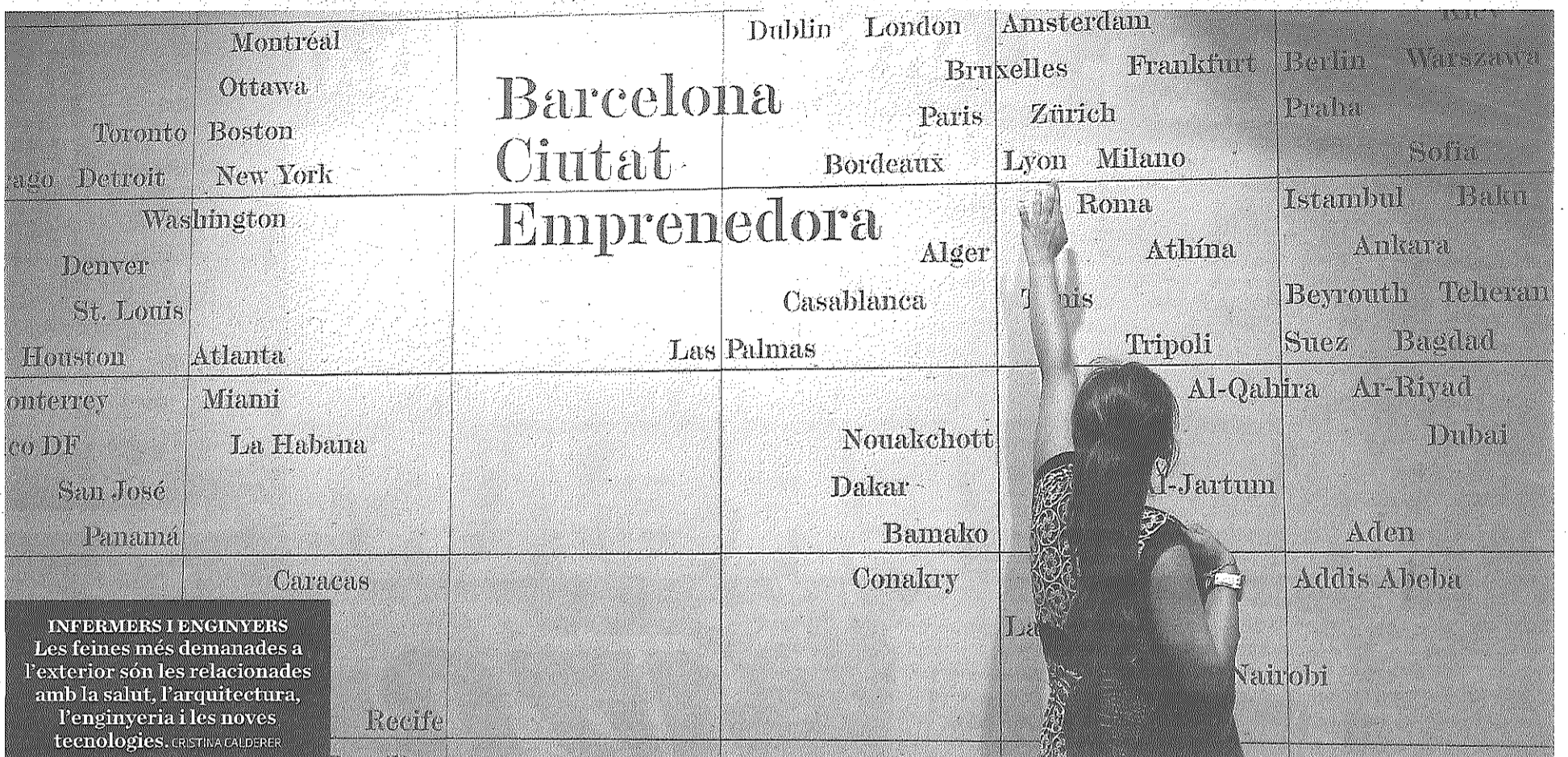

MOBILITZATS TOT I SER A MILERS DE QUILOMETRES

Abans de la Via Catalana de l'Onze de Setembre, els catalans a l'exterior, esperonats per l'ANC i els casals catalans, es van mobilitzar per fer fins a 120 cadenes humanes en les quals van participar 10.300 persones. Era la seva aportació al gran repte que afrontaven els catalans que reivindiquen la independència. Una de les cadenes més impactants va ser la que es va organitzar a la Gran Muralla Xinesa, en la qual van participar un centenar de persones. XAVIER FONT/DEGLÒRIA/ EFE

Diàspora La xarxa a l'exterior

INFERMIERS I ENGINYERS
Les feines més demanades a l'exterior són les relacionades amb la salut, l'arquitectura, l'enginyeria i les noves tecnologies. CRISTINA CALDERER

La crisi ha empès milers de joves i no tan joves a buscar-se la vida a fora. I la xarxa catalana a l'exterior s'ha convertit en un element clau per ajudar a trobar feina i instal·lar-se en el país d'acollida.

ELENA FREIXA

BARCELONA. Amb un atur de prop del 24% a Catalunya, que es multiplica per dos quan parlem dels treballadors més joves, l'aventura d'emigrar troba una raó de pes: guanyar-se la vida. La crisi ha multiplicat per quatre les sortides a l'exterior (se'n preveuen més de 20.000 aquest any) i ha obligat també a una adaptació dels centres i casals catalans, que es veuen abocats a actuar, sense ser-ho, com a oficines d'ocupació i orientadors laborals.

El Centre Català de Lausana, a Suïssa, és un dels que s'han endinsat en aquest nou rol de fomentar xarxes professionals i atendre, si s'escau, alguna petita i mitjana empresa. D'altres, com ara el Casal de Catalunya de Buenos Aires, han començat a formar borses de treball improvisadament davant l'arribada de persones sense un contracte al país.

L'absència de barreres a Europa, principal destinació dels emigrants catalans, ha afavorit un poti-poti de professionals escampats per grans (i petites) ciutats del continent. Els perfils més buscats són els de responsables de finances i vendes, els arquitectes i enginyers, el personal sanitari entès en sentit ampli -des de metges i infermers fins a treballadors d'atenció geriàtrica- i els professionals de l'àmbit de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC). Així consta al rànquing que publica regularment la Comissió Europea al *Butlletí sobre mobilitat laboral*. Espanya no apareix entre els països demandants de treballadors perquè les ofertes de feina són tan poques que no es ressenyen.

Quines feines es demanen a fora?

Responsables de finances, personal sanitari, enginyers, arquitectes i experts del sector de les TIC, els més buscats

En canvi, és un dels grans emissors de treballadors a la Unió Europea.

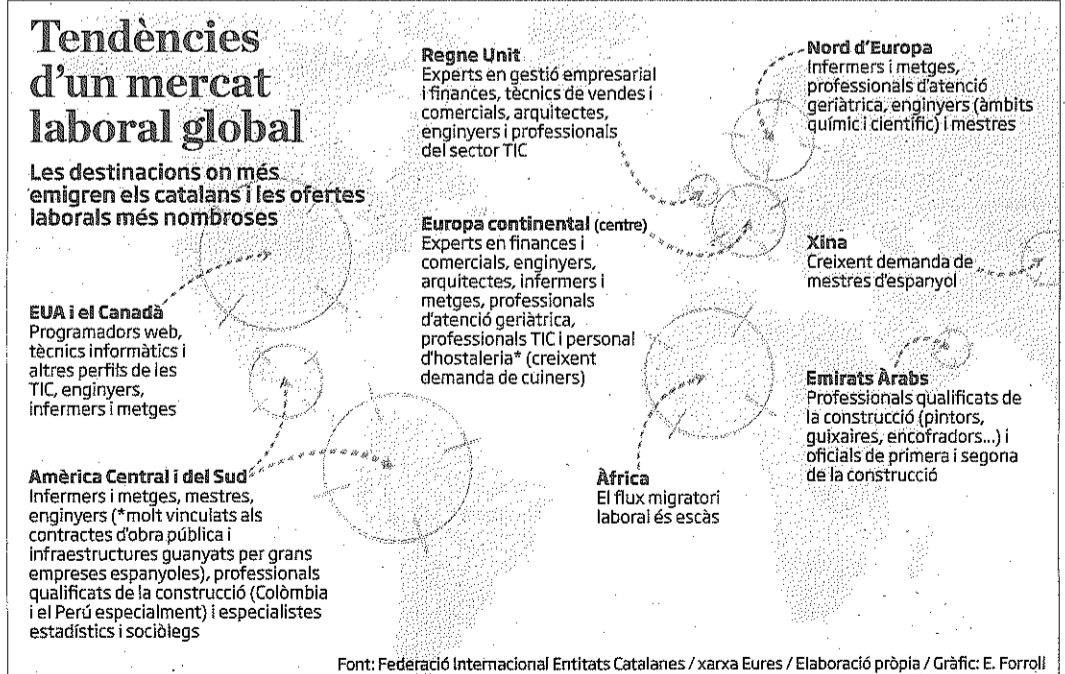
El continent americà també és una destinació destacada. "Els processos de millora de la sanitat i l'educació en molts països del centre i el sud d'Amèrica han disparat la demanda d'aquests perfils", explica el secretari general de la Federació Internacional d'Entitats Catalanes (FIEC), Antoni Montserrat. Els concursos que s'han adjudicat grans empreses espanyoles de l'àmbit de les infraestructures o

Orientació
Alguns casals s'han vist abocats a ser oficines de treball

l'obra pública han animat la demanda d'enginyers, arquitectes o professionals de la construcció. Als Estats Units, en canvi, els perfils més demandats són els tècnics i sanitaris (vegeu el mapa en aquesta mateixa pàgina).

L'Àsia, explica Montserrat, tot i ser més minoritària, és un destí creixent, sobretot el Pròxim Orient, afavorit per l'impuls de la construcció i també, però ja en menor mesura, per sectors financers i empresarials.

L'Àfrica no apareix pràcticament

al mapa de l'èxode laboral català, com sí que passa amb països que hi havien tingut antigues colònies, com Portugal i França.

On es poden trobar les ofertes?

La CE fa un seguiment trimestral de les vacants laborals que es detecten per sectors i països i ho publica en un butlletí. La xarxa Eures s'ha convertit en una bona font per seguir el pols dels moviments de treballadors dins la UE. Allà s'hi publiquen les ofertes i processos de selecció en marxa als diferents estats. Moltes d'aquestes ofertes s'agreguen a les xarxes del Servei Públic d'Ocupació Estatal (SEPE) o bé al Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC). La FIEC ha creat una pàgina a Facebook, *Treballar a l'exterior*, en què inunden el mur amb totes les ofertes de què tenen coneixement.

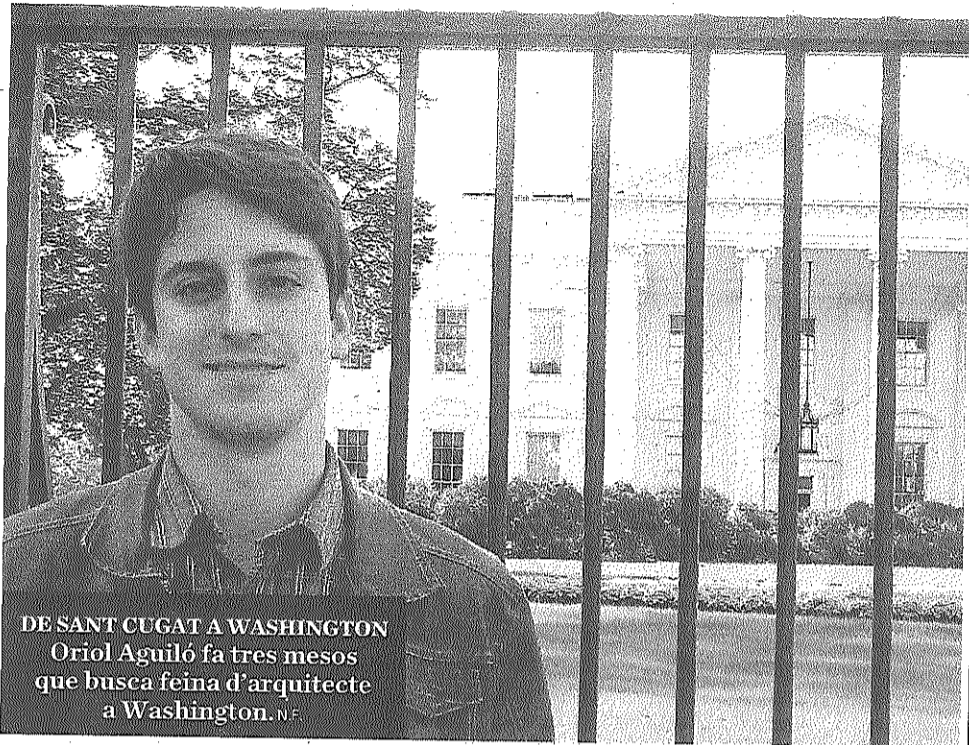
S'hi poden trobar, per exemple, una oferta de Ferrari a Itàlia, que busca enginyers júnior i experts en màrqueting, 200 vacants d'infermers i fisioterapeutes per anar a treballar a Alemanya o bé una demanda de 30 oficials de primera de la construcció per anar a l'Àrabia Saudita.

Els que marxen a l'aventura i sense feina són cada cop més, adverteixen des de la FIEC amb preocupació. Suposen el 46% dels emigrants en el cas d'Europa i sovint són "persones que han esgotat les ajudes i altres coixins de protecció social o que no hi tenen dret", afegeix. Això obliga els casals i altres entitats catalanes a fora a convertir-se en centres d'orientació laboral sense ser-ho. Alguns fins i tot han començat a improvisar borses de treball, com és el cas del casal de Buenos Aires, per ajudar els nouvinguts. Però Montserrat adverteix del risc que suposa marxar sense cap garantia a segons quins països i fer-ho sense dominar eines bàsiques com la llengua. "Sovint recomanem calma abans de llançar-se a l'exterior i topar amb situacions que poden portar molta frustració".

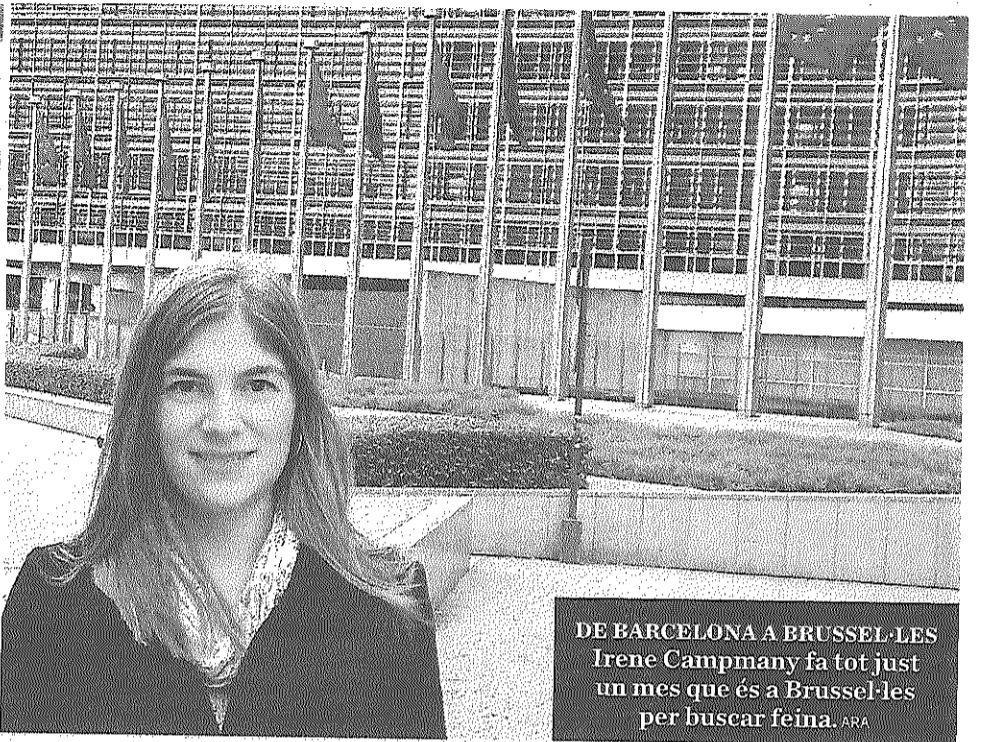

Diàspora La xarxa a l'exterior

"Ara ens toca ser valents i aguantar"

DE SANT CUGAT A WASHINGTON
Oriol Aguiló fa tres mesos
que busca feina d'arquitecte
a Washington. N.F.

DE BARCELONA A BRUSSEL·LES
Irene Campmany fa tot just
un mes que és a Brussel·les
per buscar feina. ARA

"El casal català m'ha ajudat a concertar una entrevista de feina"

NÚRIA FERRAGUTCASAS
WASHINGTON

Oriol Aguiló sap que tenir contactes és important per trobar una feina. "El networking, com en diuen als Estats Units, és clau per tenir èxit en aquest país", explica aquest jove arquitecte de Sant Cugat del Vallès que, fa tres mesos, va marxar cap a Washington, la ciutat on viu la seva xicota. L'Oriol va conèixer la Katrin, una advocada nord-americana de drets humans que treballa al Banc Mundial, l'estiu passat a Barcelona.

Els dos joves, que llavors estaven en el seu últim any de carrera i compartien pis a la capital catalana, van començar a sortir i, més tard, van mantenir el contacte quan la Katrin va tornar al seu país a finals de l'any passat. "Aquest març, quan em vaig llicenciar, vaig començar a enviar el meu currículum a diferents empreses dels EUA, però sense viure aquí era complicat aconseguir entrevistes", explica l'Oriol, que va prendre la decisió d'anar-hi tres mesos amb visat de turista perquè trobar feina fos més fàcil.

El Casal Català de Washington és una de les primeres portes on va picar quan va arribar a la ciutat. "El casal m'ha ajudat a concertar una entrevista amb un arquitecte americà, fill de catalans. Tot i que encara no sé si en sortirà una feina", afirma esperançat. De fet, durant aquests mesos ja ha fet cinc entrevistes, ha intentat establir contactes amb altres arquitectes al Green Festival –una fira de sostenibilitat que se celebra cada any a Washington– i ha aprofitat els matins per fer classes per perfeccionar el seu anglès.

"El casal es concentra en temes socials i culturals, però últimament hem començat a tocar el tema d'establir contactes professionals", explica Mar Tarrés, membre d'aquest punt de trobada de catalans que viuen a la capital americana i rodalia. Durant l'any organitzen barbacoques per unir la comunitat catalana i diversos actes per celebrar Sant Jordi, la Diada, la castanyada i el Nadal, entre altres festes. "T'ajuda a mantenir les arrels, sobretot els dies més importants", diu l'Oriol, que afegeix que el Casal Català de Washington l'ha ajudat també a enyorar-se menys de casa seva. A més, en aquestes trobades ha conegut gent molt diversa i ha fet contactes que també l'han ajudat a conèixer millor el món laboral americà.

A la recerca del visat

En els pròxims dies haurà de marxar del país, ja que li expira el visat, però espera poder tornar-hi molt aviat. "Estic intentant que algun despatx d'arquitectes em faci un contracte de pràctiques per aconseguir el visat J-1", afirma. Aquest tipus de visat per a joves que han acabat fa poc la seva llicenciatura és diferent d'altres visats de treball, perquè no requereix als empresaris nord-americans el pagament de quotes administratives molt cares.

L'Oriol, que va treballar al despatx d'arquitectura Aresta de Sant Cugat mentre estudiava, està obert a qualsevol tipus de feina del seu sector. "Tinc moltes ganes de treballar, d'agafar experiència", subratlla. I explica que molts dels seus companys de carrera han hagut de marxar perquè a Catalunya no trobaven cap feina.

Insistència
L'arquitecte Oriol Aguiló busca un contracte de pràctiques per tenir visat

Valentia
Irene Campmany ha decidit combatre la crisi buscant feina a fora

JOAN RUSIÑOL
BRUSSEL·LES

Irene Campmany és de Barcelona, però ja fa un mes que és a Brussel·les. Després d'acabar els estudis de periodisme, a principis de l'estiu, va fer el cop de cap. "Per emigrar a altres països de la Unió Europea no cal gaire informació, només prendre la decisió, ser conscient dels pros i els contres i fer la maleta... Normalment amb roba d'hivern", assegura.

En una reunió recent a la capital belga, els responsables dels casals catalans europeus recomanaven als que marxen de Catalunya que es preparin molt bé abans d'agafar l'avió. La Irene assegura que "qui vol informació sap on trobar-la o s'espavila per tenir-la". La inquietud de les entitats catalanes a l'exterior ara és buscar la manera de fer-la arribar de manera àgil a tothom, aprofitant les noves tecnologies.

Ella no ha recorregut a les xarxes de suport entre catalans, en bona mesura perquè ja coneixia la ciutat de destí –on havia fet part dels estudis– i perquè ja parlava anglès i francès. "Saber la llengua del país on vas és essencial per poder-t'hi integrar. A Bèlgica parlar flamenc també és important a l'hora d'adquirir feines qualificades en alguns sectors, però a Brussel·les l'anglès i el francès obren gairebé totes les portes", afirma. De nou, coincideix amb un dels requisits essencials –el més repetit– entre els que fa anys que van fer les maletes: sense l'idioma d'acollida tot és molt més complicat.

El seu és un cas d'emigració voluntària, "amb coneixement de

causa", assegura. "Vaig marxar de Catalunya sense tenir cap feina lligada, però, com que tampoc la tenia a casa, vaig decidir començar aquesta nova aventura". No obstant, reconeix que el boirós horitzó laboral per a les noves generacions de llicenciats va ajudar a decantar la balança: "Podem dir que ha estat una manera de començar de zero lluny de casa, on ara no hi ha gaires oportunitats laborals". Si bé els casals catalans detecten que s'amplia l'edat dels que marxen buscant un futur millor a la UE, els joves continuen sent el rostre més visible d'aquest fenomen.

La balança per decidir

"Jo diria als dubtosos que posessin en una balança el que tenen a Catalunya, el que volen aconseguir i el que estan disposats a fer per arribar-hi", reflexiona la Irene. Des de la seva experiència, combina optimisme i sentit crític: "Estic cansada de sentir que som una generació perduda. Ara ens toca ser valents per aguantar el xàfec. Les experiències que haurem viscut a fora ens faran ser una generació més resistent i capaç d'adaptar-se als canvis en el futur". Però afegeix: "Malgrat tot, hem de tenir memòria i recordar el perquè de la crisi, qui en són els responsables i els errors garrafals que estan cometent cada dia per intentar gestionar-la. Hi ha persones amb noms i cognoms que no poden sortir-se'n bé d'aquesta situació sense pagar-ho molt car".

Un mes a Brussel·les i les expectatives, òbviament, es mantenen intactes. "Repetiria l'experiència", conclou. Una experiència que posen en pràctica molts catalans, seguint els passos d'altres que també han marxat nord enllà.

Diàspora La xarxa a l'exterior

Quan la primera porta a un nou país és el Barça

Les penyes blaugranes actuen com a punt de reunió per a molts catalans emigrats

Reportatge

N. ARROYO / A. LLIMÓS
BARCELONA

Un gol de Leo Messi en els últims minuts, quan el partit expira i asseure's es converteix en una quimera, ha estat moltes vegades la porta d'entrada a una nova ciutat. Quan els cossos de dos desconeguts s'entrellacen sobtadament per celebrar un gol del Barça sorgeixen lligams del tot inesperats. "Hi ha gent que s'ha conegut a la penya i han acabat obrint un bar plegats", explica Marc Llop, responsable de la Penya Barcelonista Berlín Culer. "No et fas a la idea de quants negocis s'han iniciat a la penya", afegeix Ferran Royo, de la Penya Blaugrana de São Paulo, que considera que molta gent va a veure partits del Barça com a simple excusa per "fer amics, trobar feina o fer contactes de negoci".

"Les primeres amistats dels catalans que arriben al nostre país les fan a través de la penya", diu Manuel Quesquén, el responsable de la Penya Blaugrana de Lima. El procés acostuma a ser el mateix sempre. Els primers dies "els veus arribar tímids, porucs, asseguts en un costat de la sala". Passades unes setmanes, "es posen a parlar entre ells, a posar en comú telèfons i a compartir necessitats", afegeix Llop. Entremig, segurament hi ha el gol de Messi que trenca el gel.

Punt de connexió

Aquests espais, que en moltes ciutats són locals propis i en d'altres comparteixen activitats amb altres entitats, especialment casals catalans, "són un punt de suport per fer contactes, però també per ajudar a resoldre aspectes del dia a dia", diu Alberto Caloggero, president de la Penya Nicolau Casaus de Buenos Aires. És el que en alemany es coneix com a *stammtisch*, una trobada de grup informal. Llop explica el seu cas: organitza el festival In-Edit de Berlín i a la penya hi busca i hi troba tot el que necessita, des de gent per fer cartells de publicitat a persones que puguin col·laborar-hi durant el festival. És l'esperit associatiu que tenen els catalans.

El Barça es converteix, per tant, en una manera de facilitar l'adaptació a un nou món de molts catalans que marxen a l'estranger per buscar una millor vida o, simplement, oportunitats que els han estat negades a casa seva. "El Barça actua com

a punt d'inici. Molts dels socis peruans són gent d'empresa i això facilita que sorgeixin llaços laborals mentre es mira un partit", comenta Quesquén.

L'emoció pel club blaugrana és la porta d'entrada a 114 cultures de tot el món. És el nombre de penyes que el club té repartides fora del territori espanyol. En total, més d'onze mil penyistes, la gran majoria -un 81 per cent- homes.

Nostàlgia de casa

Durant els primers dies els novinguts s'aferren a qualsevol cosa que els remeti als orígens, tot i que després -lament Royo- "els catalans aprenen i s'enganchen ràpid a la *dolce vida* brasilera" i s'obliden de la penya. Però mai de les arrels, perquè les penyes actuen molts cops com a espais de debat i difusió dels valors de Catalunya.

"La nostra penya ajuda a superar la pèrdua momentània de costums i valors dels catalans emigrants", reconeix Caloggero. Des de Melbourne, el president del FC Barcelona Supporters Club Peter Kurg hi afegeix simbolisme: "Sempre hi ha senyeres als nostres actes i sovint s'improvisen petits debats i discussions sobre la història i la política catalana". Sense ser amics, els catalans berlinesos saben "que quan juga el Barça parlaran amb gent de

L'emoció pel Barça no només mou l'afició en les grans finals (a la foto, a Londres el 2011), sinó que uneix els catalans que emigren.

XAVIER BERTRAL

casa seva, sobre el país, de temes polítics, del que sigui", diu Llop. Els catalans culers del Brasil -admet Royo- "s'adapten tan bé i viatgen tan sovint a Catalunya que no acaben de sentir mai nostàlgia de la terra".

Ambaixadors

"En les nostres trobades sempre expliquem que el Barça és català, una distinció amb la qual molts australians no estan familiaritzats", confessa Kurg. "El Barça difon catalanitat", destaca Quesquén des de Lima. El club blaugrana porta inherents una sèrie de valors que van molt més enllà del simple esport, reafirmen el nivell de pertinença. "Som ambaixadors del país -diu Llop-. Tot el que fem ho fem amb catalanitat de rerefons, per això tenim cervesa catalana al local tot i ser a Alemanya!"

Les frases

Marc Llop

RESPONSABLE DE LA PB BERLÍN CULER

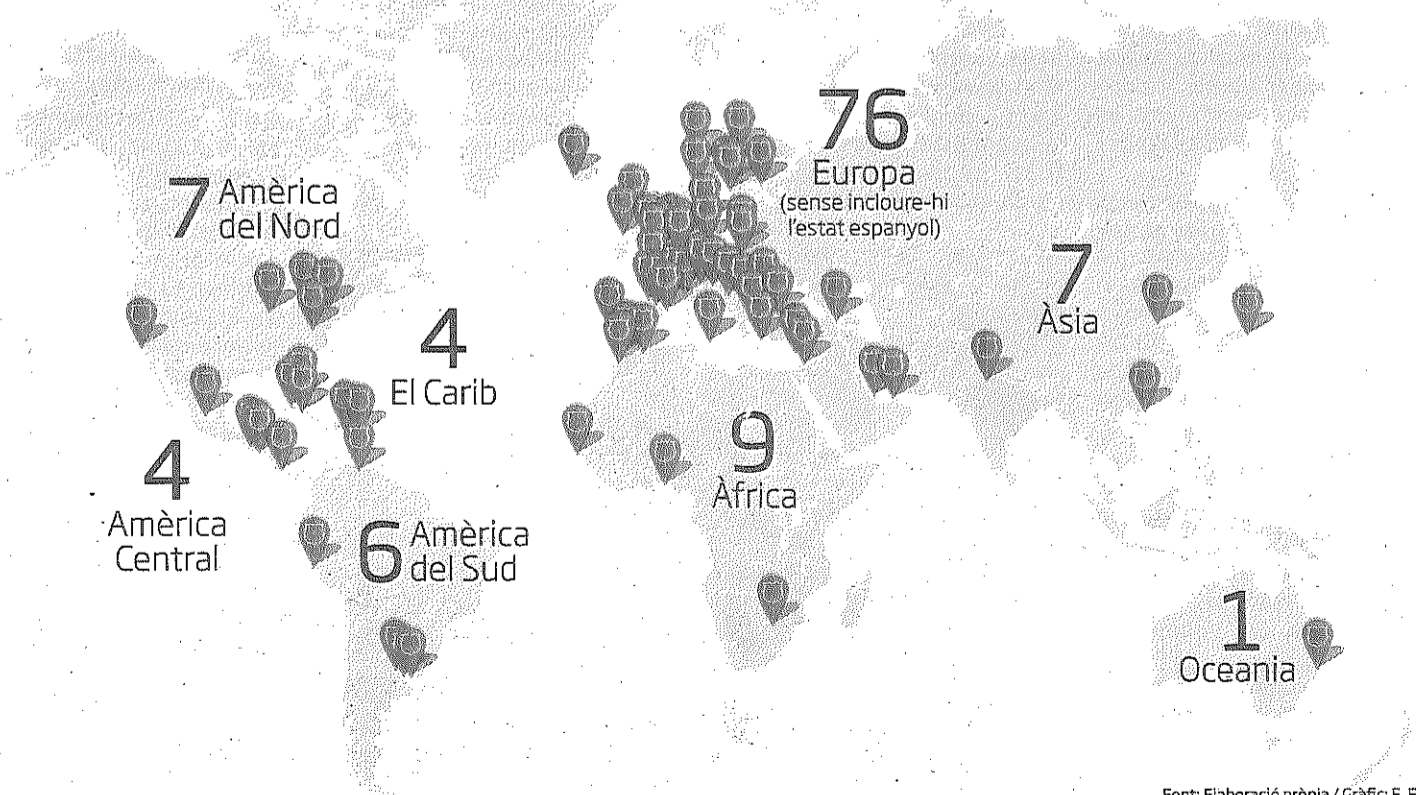
"Hi ha gent que s'ha conegut a la penya, s'han ajudat i han acabat obrint un bar plegats. Tot el que fem ho fem amb catalanitat de rerefons"

Ferran Royo

PRESIDENT DE LA PB SÃO PAULO

"Un partit del Barça és un bon moment per fer amics o trobar feina. Ens funciona bé el 'networking', a la nostra seu s'han iniciat molts negocis"

Les penyes del Barça arreu del món

Font: Elaboració pròpia / Gràfic: E. Forroll

Catalan Network: allunyats però connectats

Entre l'experiència de viure a fora i l'anhel de tornar

TERESA TURIERA
POLITÒLOGA I PERIODISTA

L'octubre del 2012 el diari ARA estrenava la Catalan Network, una nova comunitat digital per donar a conèixer els catalans que viuen fora de Catalunya i un punt de contacte i d'intercanvi d'idees entre ells mateixos.

"Fem un cafè a Bombai?"; "¿Algú sap on es reuneixen catalans per veure el Barça des de Basilea?"; "Acabo d'aterrar a Riad. ¿Algú català em pot fer un curs accelerat dels costums a l'Àrabia Saudita?"; "Estic fent un estudi de mercat sobre els aliments preparats als EUA. ¿Em podeu ajudar a dir els preus de produc-

tes que trobeu al supermercat?"; "Vull exportar cava de l'Anoia. ¿Algú interessat a fer de distribuïdor?"; "Busquem reusencs per Anglaterra!"

Aquestes són algunes de les converses que es troben cada dia a través de la Catalan Network. De Califòrnia a Stuttgart, de Johannesburg a la Patagònia, de Luxemburg a Auckland, de París a Tel Aviv. Estudiants, investigadors, artistes, enginyers i emprenedors de tots els sectors professionals comparteixen en aquesta xarxa la seva visió del món, de Catalunya i dels països on viuen.

Compartir experiències

L'objectiu de la Catalan Network és que la distància no sigui un impediment per compartir idees, coneixements i experiències en altres països; que es pugui contactar fàcilment amb catalans establerts a qualsevol punt del món i que es doni a conèixer la seva trajectòria professional. Durant aquest any de vida, la Catalan Network ha servit, per exemple, de punt de partida per constituir la primera associació internacional de guies turístics en català, o perquè un grup de mares emprenedores amb fills petits posessin en marxa *Patufets al món*, una plataforma amb recursos d'aprenentatge del català i d'intercanvi d'experiències quan els fills de catalans o de parelles mixtes creixen immersos en altres llengües.

Cada setmana la Catalan Network presenta una associació o iniciativa d'interès per als catalans que viuen a l'estranger: des dels casals catalans fins a grups de professionals d'un sector concret o col·lectius que organitzen activitats culturals. També es publica setmanalment una entrevista amb un català o catalana que ens parla de la seva trajectòria professional, del país on viu i de què li agradaria poder-se endur si un dia torna a Catalunya. Catalans que fan d'*ambaixadors* cada dia a cada racó de món.

Peticions

La xarxa permet intercanviar ofertes laborals i experiències

Veus

Cada setmana es publica una entrevista amb un resident a l'estranger

Oferta a l'ARA.cat
Els residents a l'estranger poden gaudir d'una subscripció digital anual per només 48 euros

Les xifres de la Catalan Network

550

Membres registrats

Els membres de la Catalan Network registrats gratuïtament poden contactar altres membres a través del mur, introduir temes de debat i participar en els fóruns.

2.600

Els seguidors a Twitter

A través del Twitter la Catalan Network fa seguiment i difusió diaris de l'activitat dels seus membres, així com de totes les notícies que poden ser d'interès per a la comunitat catalana a l'exterior.

800

Els amics a Facebook

La pàgina de Facebook creix cada dia i és des d'on es fa difusió de les activitats de les diferents organitzacions i entitats que agrupen la diàspora catalana.

A la Catalan Network s'hi pot trobar, a més, una agenda cultural diària amb actes protagonitzats per catalans a qualsevol ciutat del món, informació sobre tot el que passa a Catalunya, blogs de catalans des de diverses ciutats del món, una secció sobre com ens veu la premsa internacional i un mur de participació a través del qual es poden demanar contactes,

orientació per instal·lar-se en un determinat país, compartir idees, etc.

El registre a la Catalan Network és gratuït, i els usuaris gaudeixen d'ofertes i avantatges especials del diari ARA. L'activitat de la Catalan Network també es pot seguir diàriament a través de Twitter (@ARACatnetwork), Facebook i LinkedIn.

LEADING THE FRESH MEDITERRANEAN PERFORMING ARTS

ENTRADES A LA VENDA

FIRA del 7 al 10 de novembre de 2013

FIRA MEDITERRÀNIA DE MANRESA

#FMediterrania
www.firamediterrania.cat
Factoria d'Arrel